

Sygn. akt II K 139/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 marca 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący : sędzia Bartłomiej Gadecki

Sędzia: Iwona Litwińska-Palacz

Ławnicy: Maria Zienkiewicz, Michał Przemysław Klonowski, Dorota Welsyng

Protokolant: st. sekr. sąd. M. K.

przy udziale prokuratora Prokuratury Rejonowej Olsztyn-Północ w Olsztynie – Diany Szablewskiej-Szeląg

po rozpoznaniu w dniach 19 stycznia i 21 marca 2023 r.

sprawy oskarżonej:

B. K., córki W. i Z., ur. (...) w O.,

oskarżonej o to, że:

w dniu 20 czerwca 2022r na terenie Ośrodka Sportu i Rekreacji w miejscowości S. (...), gmina D., województwo (...), mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia małoletniego syna K. B. urodzonego (...) usiłowała go zabić przy użyciu skalpela chirurgicznego powodując u niego rany w okolicy szyi w pobliżu dużych naczyń krwionośnych, w wyniku czego małoletni K. B. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran ciętych lewej powierzchni szyi obejmujących skórę i tkankę podskórną zaś skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, lecz zamierzonego celu nie osiągnęła z uwagi na zachowanie się pokrzywdzonego oraz interwencję osób trzecich tj. o przestępstwo z art. 13§ 1 kk w zw. z art. 148§1 kk i art. 157 § 2 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 31 § 2 kk

orzeka:

I. oskarżoną **B. K.** uznaje za winną tego, że w dniu 20 czerwca 2022 r. na terenie Ośrodka Sportu i Rekreacji w miejscowości S. nr (...), gmina D., województwo (...), mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia małoletniego syna K. B. urodzonego (...), będącym osobą wspólnie zamieszkującą z oskarżoną, usiłowała go zabić przy użyciu skalpela chirurgicznego, powodując u niego dwie rany w okolicy szyi w pobliżu dużych naczyń krwionośnych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na dobrowolne odstąpienie od dokonania zabójstwa i zaistnienia przesłanek z art. 15 § 1 k.k., w wyniku czego małoletni K. B. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran ciętych lewej powierzchni szyi obejmujących skórę i tkankę podskórną zaś skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, tj. czynu z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k. i za to na podstawie powyższych przepisów skazuje ją, a na podstawie art. 157 § 2 k.k. wymierza jej karę 1 (jeden) rok i 2 (dwa) miesiące pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zalicza oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związany z zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem, tj. okres od 30.06.2022 r., godz. 09:45;

III. Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeka przepadek skalpela opisanego w wykazie śladów kryminalistycznych na k. 518, poz. 3;

IV. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zapisane pod numerem 49/22 księgi przechowywanych przedmiotów z wykazu na k. 518 z poz. 1 i 2 nakazuje zwrócić B. K.;

V. na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeka wobec oskarżonej zakaz zbliżania się do K. B., w sytuacji kiedy K. B. nie jest pod opieką osoby pełnoletniej, na odległość mniejszą niż 10 (dziesięć) metrów na okres 5 (pięć) lat;

VI. na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1184) zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. J. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1440 zł (jeden tysiąc, czterysta czterdzieści złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu sądowym oraz na rzecz adw. P. W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora za reprezentowanie małoletniego pokrzywdzonego z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1440 zł (jeden tysiąc, czterysta czterdzieści złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora za reprezentowanie małoletniego pokrzywdzonego z urzędu w postępowaniu sądowym, wszystkie kwoty powiększone o podatek VAT w stawce 23 %;

VII. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	II K 139/22	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			

1.USTALENIE FAKTÓW			
0.1.Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	B. K.	Oskarżoną B. K. uznano za winną tego, że w dniu 20 czerwca 2022 r. na terenie Ośrodka Sportu i Rekreacji w miejscowości S. nr (...), gmina D., województwo (...), mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia małoletniego syna K. B. urodzonego (...), będącym osobą wspólnie zamieszkującą z oskarżoną, usiłowała go zabić przy użyciu skalpela chirurgicznego, powodując u niego dwie rany w okolicy szyi w pobliżu dużych naczyń krwionośnych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na dobrowolne odstępianie od dokonania zabójstwa i zaistnienia przesłanek z art. 15 § 1 k.k., w wyniku czego małoletni K. B. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran	

		ciętych lewej powierzchni szyi obejmujących skórę i tkankę podskórną zaś skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, tj. czynu z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
1. B. K. urodziła się (...) Nie pracuje, nie ma majątku. Ma dwóch synów w wieku 9 i 26 lat. B. K. nie była karana sędownie. B. K. nie jest upośledzona umysłowo ani chora psychicznie, w czasie popelnienia przestępstwa miała zaburzenia adaptacyjne o typie reakcji depresyjnej. W czasie czynu jej zdolność rozpoznania znaczenia czynu była ograniczona w stopniu znacznym i zdolność pokierowania swoim postępowaniem była ograniczona w stopniu znacznym i zachodzą przesłanki z art. 31 § 2 k.k.	1.1. karta karna	251	
1.2. dane o podejrzanej	340		
1.3. opinia sądowo- psychiatryczna B. K.	368-376		
1.4. sprawozdanie z wywiadu środowiskowego B. K.	409-410		

1.5. pismo z ZUS Oddział w G.	413-415		
2. B. K. była chora na nowotwór i nie miała środków do życia. Sama opiekowała się synem K. B. ur. (...) Mieszkali na stacji, którą z powodu braku pieniędzy musieli opuścić.	2.1. wyjaśnienia B. K.	589-590; 195-195v	188-189,
2.2. zeznanie A. K.	591-591v, 12v-13v		
2.3. protokół zatrzymania rzeczy	87-90		
2.4. kopia dokumentacji z MOPS D.	104-133		
3. W dniu 19 czerwca 2022 roku B. K. ze swoim małoletnim synem – K. B. wyszła ze stacji i pojechali busem na plażę w miejscowości S.. Tam nocowali na tarasie jednego z domków letniskowych. Następnego dnia, tj. w dniu 20 czerwca 2022 roku o godz. 04:59 B. K. wysłała do swojej rodziny: brata – Z. K., syna A. K., siostry G. P., wiadomość tekstową o treści „przepraszam”. Rodzina zaniepokojona treścią SMS - w powiązaniu z faktem, że B. K. była chora na nowotwór i nie miała środków do życia - postanowiła szukać B. K.. Zgłoszono także jej zaginięcie w Komisariacie Policji w D..	3.1. wyjaśnienia B. K.	589-590; 195-195v	188-189,

3.2. zeznanie Z. K.	590v-591; 3v-4 (odpis 462)		
<p>4. W dniu 20 czerwca 2022r B. K. na terenie ośrodka wypoczynkowego, będąc pod wpływem alkoholu, chciała zabić syna a potem popełnić samobójstwo. B. K. mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia małoletniego syna K. B. urodzonego (...), będącym osobą wspólnie zamieszkującą z oskarżoną, usiłowała go zabić przy użyciu skalpela chirurgicznego, powodując u niego dwie rany w okolicy szyi w pobliżu dużych naczyń krwionośnych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na dobrowolne odstępianie od dokonania zabójstwa i zaistnienia przesłanek z art. 15 § 1 k.k., w wyniku czego małoletni K. B. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran ciętych lewej powierzchni szyi obejmujących skórę i tkankę podskórną zaś skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni. Odbyło się to w ten sposób, że zadała swojemu synowi</p>	4.1. wyjaśnienia B. K.	589-590; 195-195v	188-189,

<p>cięcie skalpelem w okolicach szyi, w pobliżu tętnicy. Następnie B. K. zwróciła się do wymienionego mówiąc, że „już zawsze będziemy razem”, po czym ponownie zadała cios skalpelem powodując ranę ciętą na szyi pokrzywdzonego. Następnie B. K. kazała synowi napisać SMS do Z. K., aby Z. K. przyjechał po K. do miejscowości S. i ciągle trzymając skalpel kazała zejść swojemu synowi na ulicę.</p>			
4.2. protokół oględzin miejsca zdarzenia	10-11 (odpis k. 464-465)		
4.3. protokół oględzin ciała K. B.	43-44(odpis k. 466-467)		
4.4. dokumentacja medyczna K. B.	92,201		
4.5. opinia sądowo-psychologiczna K. B.	145-150		
4.6. protokół zatrzymania rzeczy	87-90		
4.7. zeznanie K. K. (2)	165, 161-163		
5. Po otrzymaniu SMS-a rodzina B. K. udała się do miejscowości S.. Gdy D. M. oraz Z. K. zbliżali się do domku letniskowego B. K. była na tarasie domku. K. B. stał na dole kilkadziesiąt metrów od niej i krzyczał, żeby mama sobie krzywdy nie robiła. B. K. kilka razy krzyknęła do K. B.	5.1. wyjaśnienia B. K.	589-590; 195-195v	188-189,

„nie podchodź”. Gdy D. M. wbiegała na teren domku, wtedy B. K. przecięła sobie, trzymanym w ręku skalpelem chirurgicznym, szyję, powodując rozległą ranę ciętą, w efekcie czego zaczęła obficie krwawić. Z. K. chwycił ją za rękę a D. M. zaczęła uciskać ranę wymienionej tamując krwotok. Następnie wezwano pogotowie ratunkowe. Na miejsce przybyła też policja.			
5.2. zeznanie Z. K.	590v-591; 3v-4 (odpis 462)		
5.3. zeznanie D. M.	591-592v, 20v		
5.4. zeznanie Ł. B.	592v-593v, 214v		
5.5. zeznanie A. L.	593v-594, 458		
5.6. pismo z nagraniem z Centrum Powiadomienia Ratunkowego w O.	271-272		
5.7. protokół oględzin zapisu z (...) O.	326-328		
5.8. opinia sądowo-lekarska dot. B. K.	419-420		
6. U K. B. nie doszło do uszkodzenia dużych naczyń krwionośnych, podstawowe funkcje nie były zagrożone, rana uszkadzała skórę i tkankę podskórną, co wiązało się z krwawieniem, ale nie był to krwotok ani obfity ani gwałtowny. Taką ranę i wypływ z niej	6.1. opinia sądowo-lekarska dot. K. B.	143-144	

<p>krwi można samodzielnie zaopatrzyć jakimkolwiek opatrunkiem czy też uciskając ręką. Gdyby w ogóle nie udzielono pomocy pokrzywdzonemu, gdyby rana nie była fachowo zszyta, to zapewne wygoiła by się w sposób niekorzystny i byłyby podstawy przepuszczenia, że doszłoby do trwałego i istotnego zeszpecenia ciała.</p>			
6.2. opinia ustana biegłego	594-594v		
7. Potrzeba K. B. kontaktu z matką ma raczej charakter formalny, wynikający z trwającego stosunku zależności oraz naturalnego przywiązania do osób najbliższych. Ze względu na to, aby K. B. nie pokrył obrazu matki niepamięcią wskazany jest kontakt z nią w obecności osób gwarantujących bezpieczeństwo.	7. opinia psychologiczna	609--616	
0.1.Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.2.1.			
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	

1. Ocena DOWODÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1-7	1.1. karta karna	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
1.2. dane o podejrzanej	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały		
1.3. opinia sądowo-psychiatryczna B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należycie umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 		

1.4. sprawozdanie z wywiadu środowiskowego B. K.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
1.5. pismo z ZUS Oddział w G.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
2.1. wyjaśnienia B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - są konsekwentne; - podawała tylko to, co jej wiadome, przedstawiła w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności tego dowodu; - podawała okoliczności zarówno korzystne, jak i niekorzystne dla siebie 	
2.2. zeznanie A. K.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka 	
2.3. protokół zatrzymania rzeczy	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	

2.4. kopia dokumentacji z MOPS D.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
3.1. wyjaśnienia B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - są konsekwentne; - podawała tylko to, co jej wiadome, przedstawiła w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności tego dowodu; - podawała okoliczności zarówno korzystne, jak i niekorzystne dla siebie 	
3.2. zeznanie Z. K.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka 	
4.1. wyjaśnienia B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - są konsekwentne; - podawała tylko to, co jej wiadome, przedstawiła w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę 	

	<p>wiarygodności tego dowodu;</p> <ul style="list-style-type: none"> - podawała okoliczności zarówno korzystne, jak i niekorzystne dla siebie 	
4.2. protokół oględzin miejsca zdarzenia	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
4.3. protokół oględzin ciała K. B.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
4.4. dokumentacja medyczna K. B.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
4.5. opinia sądowo-psychologiczna K. B.	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	

4.6. protokół zatrzymania rzeczy	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
4.7. zeznanie K. K. (2)	- zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka	
5.1. wyjaśnienia B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - są konsekwentne; - podawała tylko to, co jej wiadome, przedstawiła w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; - nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności tego dowodu; - podawała okoliczności zarówno korzystne, jak i niekorzystne dla siebie 	
5.2. zeznanie Z. K.	- zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę	

	wiarygodności zeznań tego świadka	
5.3. zeznanie D. M.	- zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka	
5.4. zeznanie Ł. B.	- zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka	
5.5. zeznanie A. L.	- zeznania są konsekwentne; świadek zeznawał tylko to, co mu wiadome, przedstawił w sposób obiektywny przebieg zdarzenia; nie zachodzą żadne okoliczności, które mogłyby wpłynąć na ujemną ocenę wiarygodności zeznań tego świadka	
5.6. pismo z nagraniem z Centrum Powiadomienia Ratunkowego w O.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	

5.7. protokół oględzin zapisu z CPR O.	dowód przeprowadzony zgodnie z KPK, treść jest niesprzeczna, strony go nie kwestionowały	
5.8. opinia sądowo-lekarska dot. B. K.	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna. 	
6.1. opinia sądowo-lekarska dot. K. B.	<ul style="list-style-type: none"> - opinia rzetelnie sporządzona; - wnioski należyście umotywowane; - sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów; - zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań; - nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się 	

	<p>nielogicznymi argumentami;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>	
6.2. opinia ustana biegłego	<p>- opinia rzetelnie sporządzona;</p> <p>- wnioski należyście umotywowane;</p> <p>- sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów;</p> <p>- zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań;</p> <p>- nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się nielogicznymi argumentami;</p> <p>- jest pełna, jasna i niesprzeczna.</p>	
7. opinia psychologiczna	<p>- opinia rzetelnie sporządzona;</p> <p>- wnioski należyście umotywowane;</p> <p>- sposób sformułowania wniosków pozwala na zrozumienie zawartych w niej wywodów;</p> <p>- zawarto precyzyjne stanowisko odnośnie zadanych pytań;</p> <p>- nie zawiera wewnętrznych sprzeczności, nie posłużono się</p>	

	nielogicznymi argumentami; - jest pełna, jasna i niesprzeczna.		
0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
1-7	Pozostałe dowody	Nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	I	B. K.

Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej	
<p>Przyjęto, że oskarżona mając w znacznym stopniu ograniczoną zdolność do rozpoznania znaczenia swego czynu i pokierowania swoim postępowaniem, działając w zamiarze bezpośrednim pozbawienia życia małoletniego syna K. B. urodzonego (...), będącym osobą wspólnie zamieszkującą z oskarżoną, usiłowała go zabić przy użyciu skalpela chirurgicznego, powodując u niego dwie rany w okolicy szyi w pobliżu dużych naczyń krwionośnych, lecz zamierzonego skutku nie osiągnęła z uwagi na dobrowolne odstąpienie od dokonania zabójstwa i zaistnienia przesłanek z art. 15 § 1 k.k., w wyniku czego małoletni K. B. doznał obrażeń ciała w postaci dwóch ran ciętych lewej powierzchni szyi obejmujących skórę i tkankę podskórną zaś skutkiem powyższych obrażeń było naruszenie czynności narządu ciała trwające nie dłużej niż siedem dni, tj. dokonała czynu z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 31 § 2 k.k.</p> <p>Niewątpliwie oskarżona miała najpierw zamiar zabicia syna (do czego się przyznała). Zadała mu 2 ciosy skalpelem.</p>	

Należy jednak zauważyć, że po zadaniu tych ciosów i widząc, że pokrzywdzony żyje nie kontynuowała zadawania ciosów. Oskarżona mogła - z uwagi na przewagę wieku, siły, posiadanie niebezpiecznego narzędzia, brak osób trzecich, które przeszkodziłyby jej w realizacji zamiaru - dalej zadawać ciosy, lecz jednak tego nie zrobiła. Pozwoliła na napisanie smsa do rodziny, kazała odejść pokrzywdzonemu, a gdy zbliżały się osoby trzecie, krzyczała do pokrzywdzonego, aby nie podchodził. Niewątpliwie świadczy to, że oskarżona dobrowolnie odstąpiła od dokonania zabójstwa. Zgodnie z art. 15 § 1 k.k. "Nie podlega karze za usiłowanie, kto dobrowolnie odstąpił od dokonania lub zapobiegł skutkowi stanowiącemu znamię czynu zabronionego".

Jak wskazuje się w orzecznictwie:

- „Dobrowolne odstąpienie od popełnienia następuje wówczas, gdy sprawca mimo istnienia sprzyjających mu okoliczności zrealizowania przestępnego działania działanie to przerywa i odstępuje od jego kontynuowania”. Stanowienie Sądu Najwyższego - Izba Karna z dnia 10 marca

2022 r., III KK 44/22,
Legalis);

- „Dobrowolne odstąpienie od dokonania czynu wyłączające na podstawie art. 15 § 1 KK karalność usiłowania zachodzi, gdy sprawca mając możliwość zrealizowania swego zamiaru dokonania czynu zabronionego, po rozpoczęciu działania zmierzającego bezpośrednio do tego celu, w pewnym momencie zaprzestaje z własnej woli dalszych czynności koniecznych do wypełnienia wszystkich znamion zamierzonego przestępstwa (jest to tzw. usiłowanie niezakończone). Pobudki rezygnacji z dokonania przestępstwa są oczywiście obojętne, jak również decyzja w tym względzie nie musi być podjęta przez sprawców spontanicznie, wyłącznie z wewnętrznych motywów i zupełnie niezależnie od bodźców zewnętrznych” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu - II Wydział Karny z dnia 21 maja 2020 r., II AKa 6/20, Legalis);

- „Dla oceny czy doszło do zakończenia usiłowania nie ogranicza się do planu sprawcy, ale dodatkowo uwzględnia sytuację faktyczną zastaną przez sprawcę w chwili zakończenia zamierzonych czynności i przyjmuje, że jeśli sprawca świadomy nieefektywności

dotychczasowych czynności (np. niecelny strzał) widzi jednak możliwość skutecznego działania mającego prowadzić do dokonania (np. ponowić strzał) jednakże nie kontynuuje zamachu na dobro prawne, to wówczas mamy do czynienia z odstąpieniem od usiłowania, o którym mowa w art. 15 § 1 KK” (wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu - II Wydział Karny z dnia 12 września 2018 r., II AKa 280/18, Legalis);

- „Bezkarność usiłowania w razie dobrowolnego odstąpienia od czynu, nie eliminuje odpowiedzialności za inne przestępstwo, którego znamiona zostały zrealizowane przedsięwziętymi już przez sprawcę czynnościami. Sprawca odpowiada bowiem za przestępstwo, które dokonał "po drodze"” (wyrok Sądu Apelacyjnego w Białymstoku z dnia 14 maja 2009 r., II AKa 58/09, Legalis).

Zatem skoro oskarżona przerwała swoje działanie, nie może ponieść odpowiedzialności za usiłowanie czynu z art. 148 par. 1 k.k., a może ponieść odpowiedzialność za skutek, który dokonała (art. 157 par. 2 k.k.).

#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	I	I	I.1. Sąd wziął pod uwagę dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 KK, uznając, że stopień winy i społecznej szkodliwości czynu jest znaczny.

			<p>II.2. Okoliczności wpływające obciążająco na wymiar kary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - działanie pod wpływem alkoholu; - rodzaj i charakter obrażeń - (obrażenia szyi, czyli miejsca widocznego, gdzie przebiegają tętnice); - spowodowanie obrażeń u małoletniego syna - czyli u osoby, której matka winna jest zapewnić opiekę; - działanie z zamiarem bezpośrednim. <p>II. 3. Okoliczności wpływające łagodząco na wymiar kary:</p> <ul style="list-style-type: none"> - niekaralność; - przyznanie się do winy i wyrażenie skruchy; - popełnienie przestępstwa w warunkach art. 31 par. 2 k.k.
B. K.	III	I	<p>Na podstawie art. 44 § 2 k.k. orzeczono przepadek skalpela opisanego w wykazie śladów kryminalistycznych na k. 518, poz. 3.</p> <p>Skalpel ten służył do popełnienia przestępstwa zatem należało orzec jego przepadek.</p>
B. K.	V	I	<p>Na podstawie art. 41a § 1 i 4 k.k. orzeczono wobec oskarżonej zakaz zbliżania się do K. B., w sytuacji kiedy K. B. nie jest pod opieką osoby</p>

			<p>pełnoletniej, na odległość mniejszą niż 10 (dziesięć) metrów na okres 5 (pięć) lat. Orzekając środek karny kierowano się charakterem popełnionego czynu i koniecznością zapewnienia bezpieczeństwa pokrzywdzonemu. Należy też wskazać, że zgodnie z opinią psychologiczną ze względu na to, aby K. B. nie pokrył obrazu matki niepamięcią wskazany jest kontakt z nią w obecności osób gwarantujących bezpieczeństwo.</p>
<p>1.Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
B. K.	II	I	<p>Na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono oskarżonej okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie związany z zatrzymaniem i tymczasowym aresztowaniem, tj. okres od 30.06.2022 r., godz. 09:45. Oskarżona była zatrzymana i tymczasowo aresztowana, zatem okres ten należało zaliczyć na poczet kary.</p>
B. K.	IV	I	<p>Na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. dowody rzeczowe zapisane pod numerem 49/22</p>

			księgi przechowywanych przedmiotów z wykazu na k. 518 z poz. 1 i 2 nakazano zwrócić B. K.. Dowody rzeczowe zbędne dla postępowania należało zwrócić osobie uprawnionej.
B. K.	VI	I	Na podstawie art. 29 ust. 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (t.j. Dz.U. z 2022 r. poz. 1184) zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. J. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1440 zł (jeden tysiąc, czterysta czterdzieści złotych) tytułem wynagrodzenia za obronę z urzędu wykonywaną w postępowaniu sądowym oraz na rzecz adw. P. W. kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora za reprezentowanie małoletniego pokrzywdzonego z urzędu w postępowaniu przygotowawczym oraz kwotę 1440 zł (jeden tysiąc, czterysta czterdzieści złotych) tytułem wynagrodzenia kuratora za reprezentowanie małoletniego pokrzywdzonego z urzędu w postępowaniu sądowym, wszystkie kwoty

powiększone o podatek VAT w stawce 23 %.

Należy wskazać, że wyrokiem z dnia 20 grudnia 2022 r. (Dz.U. z 2022 r. poz. 2790) Trybunał Konstytucyjny orzekł, że "§ 17 ust. 1 pkt 2 oraz § 17 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2019 r. poz. 18, ze zm.) są niezgodne z art. 64 ust. 2 w związku z art. 31 ust. 3, art. 32 ust. 1, art. 2 i art. 92 ust. 1 zdanie pierwsze Konstytucji

Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że wskazane w nich stawki dla adwokatów ustanowionych obrońcami z urzędu są niższe od stawek w tych samych sprawach dla adwokatów ustanowionych obrońcami z wyboru". Mając na uwadze argumentację zawartą w w/w wyroku, Sąd orzekł o wynagrodzeniu stosując stawki wynikające z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22 października 2015 r. (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800). Jak wskazano w postanowieniu Sądu Najwyższego – Izba Karna z dnia 15 grudnia 2021 r., V KK 549/20, Legalis: "Analiza statusu

		adwokatów i radców prawnych oraz ich roli w postępowaniu, w którym występują jako podmioty powołane z urzędu i zobowiązane do zastępstwa prawnego prowadzi do uznania, iż różnicowanie ich wynagrodzenia poprzez obniżenie, w stosunku do wynagrodzenia, jakie otrzymaliby, gdyby występowali w sprawie jako pełnomocnicy z wyboru, nie ma konstytucyjnego uzasadnienia".
1.inne zagadnienia		
W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
VII	Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwolniono oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz	

	<p>Skarbu Państwa kosztów sądowych. Oskarżona nie ma majątku. Zatem istnieją podstawy do uznania, że uiszczenie kosztów byłoby dla oskarżonej zbyt uciążliwe ze względu na sytuację rodzinną, majątkową i wysokość dochodów.</p>	
1.Podpis		